

Хвищук А. Фамилии жителей г. Нововолынска, указывающие на происхождение или место жительства основателя рода.

Фиксация и изучение местного антропонимного материала необходимы для выяснения истории становления и стабилизации украинских фамилий, их распространения и частотности, структуры и т. д. В статье проанализированы фамилии жителей г. Нововолынска, указывающие на происхождение или место жительства основателя рода. Определена лексическая база этих фамилий; установлена апеллятивная лексика, представленная в их основах; определены лексико-семантические подгруппы фамилий; прокомментирована их морфемно-словообразовательная структура. Выяснено, что фамилии этого класса включают две лексико-семантические группы: те, что обобщенно указывают на происхождение основателя рода; те, что указывают на конкретный населенный пункт. Анализ местных фамилий этой группы показал, что они представлены названиями, которые свидетельствуют о контактах жителей города с населением других территорий. Такая ситуация связана с активными миграционными процессами, в результате которых был сформирован современный состав населения города.

Ключевые слова: ономастика, антропоним, фамилия, апеллятив, ойконим..

Khvishchuk O. The Family Names of the Inhabitants of Town Novovolynsk, Which Shows the Origin or the Place of Living of the Family Founder.

Fixing and studying of the local anthroponymic material are needed to clarify the history of the formation and stabilization of Ukrainian family names, their spreading and frequency, their structure and so on. The article analyzes the Novovolynsk residents' family names, indicating the origin or the place of living of the family founder. It is outlined lexical database of the family names, established appellative vocabulary certified in their bases, defined lexical-semantic subgroups of the family names and commented their morphemic-derivative structure. It was found that the family names of this class includes two lexical-semantic groups: those that generally indicate the origin of the family founder and those that point out to a specific settlement. Analysis of the local family names of the mentioned group showed that they are represented by the names of certifying contacts with the population of residents of other areas. This situation is connected with active migration processes, in which it was formed the present structure of the city inhabitants.

Key words: onomastics, anthroponym, family name, appellative, oykonim.

Катерина Худик
(Чернівці)

УДК 811.111'373.23:398.25

КАЗКОВИЙ ОНОМАСТИКОН У СЕМАНТИЧНОМУ ПРОСТОРИ АНГЛІЙСЬКОЇ НАРОДНОЇ КАЗКИ

Доведено актуальність для сьогоденного мовознавства досліджень, пов'язаних із етноспецифікою образу світу. З'ясовано поняття картин світу як складників глобальної освіти; визначено риси їхньої подібності та відмінності, а також характер їхніх взаємин. Проаналізовано погляди вітчизняних і зарубіжних лінгвістів щодо національної картини світу, відображеної в мові, з позицій когнітивної лінгвістики. Акцентовано на розбіжності обсягу понять «казка», «*fairytale*» і «*folktale*». Обгнуртовано використання у процесі відбору ілюстративного матеріалу основних відмінних ознак, що формують поняття «*folktale*». Визначено, що казкову картину світу слід розглядати як цілісний образ світу, що має вияв у мові казки з боку ономастичного простору. Наголошено, що вона є частиною фольклорної картини світу і має, з одного боку, риси, специфічні для казкового дискурсу. З іншого боку, казкова картина світу має багато спільного з образами дійсності, що втілюються в творах інших фольклорних жанрів. Водночас подано загальні характеристики ономастичного простору через призму зоонімії та міфонімії англійської народної казки. У роботі представлено класифікацію казкових зоонімів та міфонімів, яка заснована та проаналізована за структурно-семантичним принципом, а також перераховано основні типи зоонімічних та міфічних парадигм.

Ключові слова: *етнос, лінгвальний простір, зооніми, міфоніми, структурно-семантичний принцип, зоонімічна парадигма.*

Постановка проблеми. Ономастика активно вивчається в межах порівняльно-історичного, семантичного, стилістичного, ареального, етимологічного, прагматичного, лінгвокраїнознавчого і лінгвокультурологічного підходів [1, с. 36-37; 2, с. 6]. Сьогодні вивчаються використання міфонімів та зоонімів як засобів реалізації апелятивної функції мови й етнокультурні, та історичні умови, які впливають на вибір форм звернення [2]; соціокультурні і соціологічні особливості зоонімів, а також їх символічний потенціал [4]. Як констатує ономастика, зооніми з'являються у фокусі уваги лінгвістів у межах досліджень дискурсу, що проводиться: рекламного [8], навчального [9], казкового [10; 11], художнього [12]. На матеріалі казкового дискурсу розроблені класифікації зоонімів та міфонімів за ознаками структури, стилістичної функціональності й текстотворення [13].

Мета статті. Зооніми - імена різних тварин та птахів - традиційно розглядаються як особлива складова ономастичного простору зі своїми традиціями, які варіюють в значному діапазоні в різних народах і в різних епохах [1, с.178]. Структура та зміст зоонімічного простору уможливають дійти висновку про важливу роль різних тварин в житті людини, про своєрідність героїв тваринного світу, які притаманні англійській народній казці, і про існування особливого ставлення англійського народу до тваринного світу. У процесі даного дослідження було виявлено (72 ЛО) в англійській народній казці - родові та індивідуальні імена (або прізвиська), які отримують свійські та дикі тварини. Особливості їх іменування обумовлені національною традицією.

Виклад основного матеріалу дослідження. Свійські представники тваринного світу які налічують 35 ЛО (65%) - репрезентовані в казкових текстах наступними групами: собаки (Jump, Tan, Trotty); кішки (Tommy Tildrum, Miss Puss, Puss); корови (Hawkie, Milky-White, Diamond); коні (Mag, Bayard, Beast); осли (Neddy); домашня птиця (Ducky-daddies, Goosey-poosey, Turkey-lurkey, Duckie). Серед диких тварин - 29 ЛО (40%) - власні імена отримали лисиці (Mister Fox, Scrapefoot); ведмеді (Middlesized Bear, Great Huge Bear); дрібні гризуни (Tatty, Mousie, Lady Mousie, Ratton); лісові птахи (Madge Magpie, Robin Red breast); земноводні (Puddock, Lord Puddock) і риби (big Fish, the Fish).

Аналіз казкових текстів дає змогу зазначити що в якості прізвиська тварини може виступати й власне ім'я (Milky-White), родове ім'я (Fox, Coe, Neddy), а також гіперонім (Beast). Родове ім'я також може використовуватися самостійно або в поєднанні з препозитивним атрибутом (OldTom) або фамільним ім'ям (Tildrum, Tommy Tildrum). Загалом, функціонування фамільного імені в якості зоонімів для англійської традиції є невластивим і обумовлене впливом казкового контексту.

Серед індивідуалізованих ознак є ті, що лежать в основі іменування свійських тварин, слід перерахувати особливості поведінки та властивості характеру (Jump, Trotty); масть (Tan, Milky-White, Hawkie); статеві ознаки і зовнішній вигляд (Lass, Fan). В певних випадках в основі номінації лежить характер ставлення господаря до своїх домашніх тварин та напряду залежать від їх ролі в господарській діяльності людини. Про особливе місце корови-годувальниці в житті людей можна вважати прізвиська, якими їх любовно наділяє селянин: Facey, Diamond, Beauty. У мешканців пташиного двору прізвиська - відсутні, що і пояснюється, ймовірно, їх численністю (Cocky-locky, Ducky-daddies, Goosey-poosey).

Найважливішим критерієм, покладеним в основу процесу номінації диких тварин, покладено або розмір тварини (Little Small Wee Bear, Middle-sized Bear, Great Huge Bear), або їх поведінка (Scrapefoot). Прізвисько лисиці Scrapefoot відображає характерну для більшості тварин властивість виконувати окремі дії з використанням передніх кінцівок: scrapefoot від to scrape - «обдирати, дряпати» + foot - «ступня, лапа (у звірів)». В ономастиці англійської народної казки слід зазначити поодинокі випадки перифрастичних іменувань представників тваринного світу, що і є характерним швидше для номінації надприродних персонажів. У казці «Зірки на небі» («Stars in the Sky») кінь іменується Four Feet, а риба - No Feet at all [9, с. 33].

Семантика деяких зоонімів відрізняється особливим, емоційним забарвленням, яке досягається завдяки пестливо-зменшувальним і оцінним суфіксам *-y, -ey i-ie*: Trotty, Tmpie, Facey,

Duckie, Mousieetc. Необхідні конотації виникають також в результаті використання таких стилістичних засобів, як алітерація, асонанс іономатопея: Titty, Tatty, Henny-penny, Turkey-lurkey, Foxu-woxu, Tom Tildrum, Tim Toldrum. Поєднання в реченні декількох зоонімів такого роду призводить до створення гумористичного ефекту.

Для позначення свійських та диких тварин в окремих випадках використовуються скорочені або повні варіанти жіночих і чоловічих імен, іноді супроводжуються родовим апелятивом (Boris, Mag, Madge Magpie).

Іншою характеристикою процесу номінації є включення до складу називних іменників – індикаторів соціального статусу, походження, заняття, родинних стосунків тавіку людей: mister, lady, miss, madam, uncle, lord, sir: UncleRatton, Lord Puddock, Lady Mousie, Madam Grey Goose, etc.

Слід зазначити, що народна казка наділяє тваринний світ тими самими рисами, що й світ людський. Атропоморфічний устрій зоосвіту має неабиякий вплив на зоонімію. Утварин, як і у людей, є свої правителі, які живуть у палацах і мають підданих (4 ЛО) це становить 2,8% : the King of all the Mice, the King of all the Frogs, the King of all the Birds, the king o'the Cats [9]. Тварини дотримують звичаї і традиції, близькі та притаманні людським: сватаються, грають весілля, ховають померлих [9].

Окремих тваринам у народній казці приписувалися магичні якості і властивості в силу мали місце повір'їв про існування зачарованих людей у вигляді тварини - 4 ЛО що становить 2,8% - Laidly Toad, the Black Bull of Norrway / the Black Bull / the Bull [9, с. 5, 12, 15].

Отже, у фольклорному ономастиконі переважають зооніми, які позначають тварин, приручених людиною з використанням їх в трудовій діяльності. В основі історично сформованих способів іменування тварин, зафіксованих англійською народною казкою, покладено особливості поведінки, повадки, індивідуальні та родові характеристики, зовнішній вигляд.

Зазначено що переважно номінативними особливостями особливостями фонетичні, морфологічні та лексичні засоби які призводять до створення у фольклорному тексті необхідного стилістичного ефекту від використання зоонімів. Окремі випадки номінації свідчать про характерне для народної казки перенесення виключно людських якостей і принципів організації суспільства.

Міфонімія англійської народної казки є однією з найяскравіших секторів ономастичного простору. Вона містить лексичні одиниці, які позначають об'єкти, створені фантазією людей [6, с. 145]. Будучи неоднорідною за змістом, дана галузь відображає специфічні для нації способи іменування схожих у багатьох народів міфологічних істот і зв'язок міфонімів з одиницями інших розрядів казкового ономастикону.

Традиційно компонентами міфонімії вважається теонімія (тобто сукупність імен богів) і демононімія (іменування різних духів, вищих і нижчих, добрих і злих). Імена героїв і титанів, на думку А.В. Суперанскої, займають проміжну ланку між антропонімією та теонімією [6, с. 180-181].

В окремих випадках визначення приналежності особи до однієї з груп супроводжується значними труднощами. Казкові персонажі, що мають людське походження або людський вигляд, були розглянуті вищеу зв'язку з рештою антропонімів. У процесі аналізу казкових текстів було проведена спроба згрупувати оніми, що входять в дану частину власних назв (77 ЛО). Слід зазначити умовність класифікації, яка загалом відтворює загальноприйнятну структуру і ґрунтується на врахування особливостей зовнішнього вигляду, середовища проживання, звичок і роду діяльності міфологічних персонажів, оскільки деякі з них займають проміжне положення з поміж різних груп міфонімів.

Таким чином, ономастикон англійської народної казки містить наступні групи міфонімів: домовики і гобліни (Koo, the Bogey-Beast, Hobyah); ельфи і піксі (Scantlie Mab, Habetrot, Elfín); велетні (Blunderbore, Thunderdell, Galligantua); дракони (Knucker, Laidly Worm); блукаючих вогники (Jacky-my-Lantem, Will-o'-tha-Wyke); русалки (Madgy Figgy); інші надприродні істоти (Banister Dolls, the Dead Hands).

Різнобарвно представлена англійська народна казка міфонімами, що позначають домашні духи. Здебільшого для їх ідентифікації досить родового імені загального в відповідній функції (Boggart, Bargest, Brownie, Bogle, Bogie, the Bogey-Beast). В окремих випадках апелятив може

супроводжуватися топонімом, обмежуючим частиною проживання істоти (the Boggart of Hellen Pot, The Bargest of Grassington, the Cauld Lad of Hilton).

Вокремих випадках вибір імені для міфологічного персонажа мотивується контекстом. Домовики отримують імена, які відтворюють крики ізвуки, які вони видають:

... *And one night the Hobyah scame and said, "Hobyah! Hobyah! Hobyah! Tear down the hemsps talks, eat up the old man and woman, and carry off the little girl!"* [9, с. 26].

Міфонімам англійської народної казки притаманні й описові іменування (Tiddy Mun, Redcap, Yallery Brown), що акумулюють у своїй семантиці особливості зовнішнього вигляду або відмінні ознаки міфологічного персонажу. Так, власна назва Tiddy Mun є діалектним варіантом міфоніму The Little Man, які поширюються в північних районах графства Лінкольншир. Згідно найдавнішим повір'ями. Маленька Людина регулює рівень води в річках, надаючи, таким чином, сааме безпосередній вплив на врожаї тих місць. Слід зазначити, що визначення статусу таких персонажів, як Tiddy Mun і Yallery Brown, в міфологічній системі поєднання з певними труднощами. Цепояснюється тим, що деякі дослідники британського фольклору (К. Briggs, J. Simpson, S. Roud) розходяться в поглядах щодо його походження, відносячи обох істот або до фейрі, або до гоблінів. У деяких випадках у казці зберігається мотивація іменування міфологічної істоти. Однією з улюблених витівок Коровчика (або Коров'ячого Перевертня) було прийняття приймати вигляд домашньої корови і змушувати молочниць бігати за ним по полю, що і лягло в основу номінації – Hedley Kow / Kow / [7, с. 33].

Імена велетнів являють собою другу за величиною групу, яка позначає істот нижчого демонарію. Казці властиво наділяти велетнів індивідуальними іменами, супроводжуючи їх в певних випадках родовим апелятивом *giant*. Загальна семантика ВН, як правило, виводиться з значенням його компонентів і характеризує руйнівну силу і міць велетня або його звички. Так, міфонім Galligantua, ймовірно, має те ж походження, що і широко поширене в європейському фольклорі ВН Gargantua - ім'я велетня, що відрізняється величезним апетитом.

Лексикографічні джерела підкреслюють зв'язок ВН Gargantua з кельтською міфологією [7, с. 117]. Перший компонент композиту Thunderdell етимологічно пов'язаний з ім'ям давньогерманського бога грому Тора (Thor), сина Одіна [10, с. 508]. Подібне за своїми функціями божество на ім'я Thunor, або Thonar, особливо шановане в давнину в Англії та континентальній Європі. Згідно словникової статті, онімізоване власне ім'я Ettin виступає синонімічним лексичній одиниці *giant* і використовується в поєднанні з препозитивним атрибутом *red*, що характеризує зовнішній вигляд велетня. Дж. Джейкобс вбачає етимологічну спорідненість даної ВН з лексемою Jotunn (Йотун), яка в скандинавській міфології є назвою велетнів. Е.М. Мелетинский зазначає, що Йотун - «цестаровинні велетні –персонажаквисвіту», таким самим чином як і «представники стихійних, демонічних природних сил» [3, с. 212].

Аналіз міфонімів даної групи дає підставу вважати, що іменування велетнів служать найважливішим засобом їх індивідуалізації та безпосередньо пов'язані з міфологічними уявленнями людей про світ. Їх семантика характеризує зовнішній вигляд, особливості поведінки, звички, темперамент цих казкових героїв.

Висновки дослідження та перспективи подальших наукових розвідок. Підводячи підсумок, слід зазначити, що ВН - назви діючих героїв належать не тільки до казкової антропонімії, але і до зоонімії та міфонімії. В цілому, оніми, що позначають дійових персонажів казки, складають 60,8% (447 ЛО) від загального ономастикону (735 ЛО). У структурі власних імен казкових дійових героїв 66% займають антропоніми, 16,1% - зооніми, 17,2% - міфоніми і 0,7% - імена неживих предметів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Леонович О.А. В миреанглийскихимен. - М. : Изд-во АСТ» : Изд-воАстрель», 2002. - 160 с
2. Матвеев А. К. Апологияимени / А. К. Матвеев // Вопросы ономастики. – № 1. – 2004. – С. 7–13.
3. Мифология. Энциклопедия / Гл. ред. Е.М. Мелетинский. - М. : БольшаяРоссийскаяэнциклопедия, 2003. – 736 с.
4. Рут М. Э. Антропонимы : размышления о семантике [Электронный ресурс] / М. Э. Рут // Известия Уральского государственного университета. Серия "Гуманитарныенауки". – № 20. – 2001. – Режим доступа : http://proceedings.usu.ru/?base=mag/0020%2801_02001%29&xsl=showArticle.xslt&id=a08&doc=../content.jsp (Последнееобращение 07.11.2010).

5. Стерлигов С. Г. Немецкая антропонимика как лингвострановедческая проблема / С. Г. Стерлигов // Вестник Нижегородского государственного университета им. Н. И. Лобачевского. Серия "Филология". – № 1. – 2003. – С. 131–137.
6. Супранская А.В. Общая теория имени собственного. - М. : Наука, 1973. -366 с.
7. Супрун В. И. Антропонимы в вокативном употреблении [Электронный ресурс] / В. И. Супрун // Известия Уральского государственного университета. Серия "Гуманитарные науки". – № 20. – 2001. – Режим доступа : http://proceedings.usu.ru/?base=mag/0020%2801_042001%29&xsl=showArticle.xslt&id=a16&doc=./content.jsp (Последнее обращение 07.11.2010).
8. Языкознание. Большой энциклопедический словарь / [гл. ред. В. Н. Ярцева]. – М. : Большая Российская энциклопедия, 2000. – 688 с.
9. More English Fairy Tales / Retold by Joseph Jacobs. - London: avidNutt, 1894. - [www.sacred texts.com/neu/eng/meft/meftOO.htm](http://www.sacredtexts.com/neu/eng/meft/meftOO.htm)
10. Skeat W.W. The Concise Dictionary of English Etymology. are: Wordsworth Editions Ltd., 1993. - 633 p.

Худик Е. Сказочный ономастикон английской народной сказки.

К числу наиболее актуальных вопросов, рассматриваемых в настоящее время в языкознании, относятся сложившийся в том или ином этносе образ мира; его общечеловеческий и национально-специфический компоненты; многообразие входящих в его состав частных картин, функционирующих как составляющие глобального образования; черты их сходства и отличия, а также характер их взаимоотношений. Отечественные и зарубежные лингвисты рассматривают национальную картину мира, отраженную в языке, с позиций когнитивной лингвистики, представляя ее как совокупность характерных для данного языка. Несовпадение объема понятий «сказка», «fairy tale» и «folk tale» убеждает в необходимости более широкой трактовки его содержания. Сказочную картину мира следует рассматривать как целостный образ мира, отраженный в языке сказки. Она является частью фольклорной картины мира и обладает, с одной стороны, чертами, специфическими для сказочного жанра. С другой стороны, сказочная картина мира имеет много общего с образами действительности, воплотившимися в произведениях других фольклорных жанров. В свою очередь в статье проанализировано зоонимию и мифонимию английской народной сказки как сегмент ономастикона, который владеет системным характером. В работе представлена классификация сказочных зоонимов которая основана на структурно-семантическом принципе также представлены основные типы зоонимических и мифических парадигм.

Ключевые слова: этнос, лингвальное пространство, зооним, мифоним, структурно-семантический принцип, семантический принцип, зоонимическая и мифическая парадигма.

Khudyk K. Folk Onomastykon of English Folk Tale.

Among the most pressing issues currently under discussion in linguistics, are formed in a particular ethnic group image of the world, and its human and national -specific components, the variety of its constituent private paintings that function as components of a global education traits of their similarities and differences and the nature of their relationship. Domestic and foreign linguists consider a national picture of the world, as reflected in the language, from the standpoint of cognitive linguistics, redstavlyaya it as an aggregate to the specific language. Mismatch of the scope of " fairy tale », «fairy tale» and «folk tale» convinces the need for more broad interpretation of its content. Fabulous picture of the world should be seen as a holistic picture of the world , reflected in the tale. It is part of the folklore and has a picture of the world , on the one hand, features specific to the fabulous genre. On the other hand , a fabulous picture of the world has a lot to do with the images of reality, embodied in the works of other folktales. The article itself deals with zoonims and myphonims of English folk tale as a segment of onomastic which deals with the systematic character. It can be viewed that the classification of folk zoonims and myphonims is the most important in structural and semantic principal, also it can be seen the main types in zoonimal and myphonimal paradigm.

Key words: ethnos, lingual vast, zoonim and myphonim, structural and semantic principal, zoonimal and myphonimal paradigm.

Оксана Черноус
(Кіровоград)

УДК 81'373.23(477.65)

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА «ЧОЛОВІЧОГО ІМЕННИКА» М. КІРОВОГРАДА В ХХ СТОЛІТТІ

Проаналізовано систему чоловічих імен мешканців м. Кіровограда. Хронологічні межі дослідження – одинадцять часових проміжків ХХ ст. Пропонована наукова розвідка дає загальне уявлення про чоловічий іменник міста, його кількісні та якісні показники, статистичну структуру, основні тенденції в іменуванні новонароджених упродовж століття. Унаслідок аналізу було встановлено, що спектр особових імен у різні роки зазнавав істотних змін, але перевага зазвичай надавалася традиційним канонічним найменням. Причому така тенденція зберігалася як на початку століття за часів використання святців, так і в наступні десятиліття. Час від часу іменний фонд кіровоградців поповнювали призабуті канонічні православні номені та імена представників інших етносів, імена-новотвори. Лише наприкінці століття істотно розширюється склад слов'янських за походженням імен. Статистична організація місцевого іменника презентована кількома групами, зокрема в статті поданий повний перелік найуживаніших чоловічих імен, наведені приклади широковживаних і маловживаних онімів. Прикметною ознакою є рух особових імен у межах різних частотних груп унаслідок збільшення чи зменшення їхньої популярності.

Ключові слова: іменник, чоловічі імена, хронологічний зріз, канонічні християнські імена, статистична організація іменника.

Постановка проблеми. Дослідження регіональних антропонімних систем є невід'ємною складовою ономастичних студій останніх років. Більшість наукових праць дозволяють одержати повну інформацію про виникнення та функціонування, динаміку змін, статистичну організацію іменника того чи того регіону, докладно знайомлять з реєстрами зафіксованих чоловічих і жіночих імен. Зазвичай такі наукові розвідки підтверджують факт, що кожний локальний антропонімкон є особливим, неповторним, оскільки кількісно-якісні процеси, що відбуваються в його межах, залежать не лише від інтерлінгвальних, але й екстралінгвальних факторів, зокрема історичних, політичних, соціальних, етнічних особливостей місцевості, уподобань номінаторів тощо [1; 2; 4; 5].

Іменник мешканців Кіровограда (Єлисаветграда) подібно до багатьох інших упродовж століть зазнавав істотних змін. Тенденції в іменуванні дітей більшою мірою змінювалися в ХХ ст., що спричиняло то активізацію канонічних християнських імен, то збільшення популярності давніх слов'янських онімів, то поширення раніше не вживаних запозичених наймень тощо. Пропоноване дослідження, на нашу думку, дозволить сформувати загальне уявлення про чоловічий іменник міста та основні його кількісно-якісні показники, статистичну організацію, а також процеси, що відбувалися в його складі впродовж минулого століття, чим і зумовлюється **актуальність** роботи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сьогодні об'єктом вивчення були системи особових імен різних регіонів України, зокрема Донеччина, Буковина, Херсонщина, Одещина, Закарпаття, Лемківщина тощо. Особливо значимими для нашого дослідження вважаємо ґрунтовні наукові праці з проблем регіональної антропоніміки П. Чучки, С. Панцьо, Г. Кравченко, С. Брайченко, О. Медведєвої, Д. Жмурко, Н. Свистун, І. Скорук.

Мета статті. Мета статті – описати склад чоловічих імен кіровоградців у ХХ ст. та дати загальну характеристику чоловічого іменника міста впродовж означеного хронологічного періоду. Основними завданнями вважаємо такі: визначити основні історичні, політичні чинники, що вплинули на формування та розвиток чоловічого іменника м. Кіровограда; охарактеризувати основні тенденції в іменуванні новонароджених на кожному хронологічному зрізі; виявити найуживаніші, широковживані та маловживані чоловічі імена.

Виклад основного матеріалу дослідження. Заселення території сучасного м. Кіровограда розпочалося 1754 р. у зв'язку з будівництвом оборонної фортеці Святої Єлисавети. Уряд з метою заохочення міграції надавав пільги та грошові виплати першим